

Spis treści

Przedmowa dla czytelnika polskiego	7
Nota od tłumacza	9
Wstęp „Bo kimże jest człowiek?” i kim autor?	
Między maską a „niemaską” – człowiek u Lewina	13
Konteksty: biograficzny, historyczny i literacki.	25
Część I „Ten, kto widzi umarłych”, ma ręce pełne roboty – teatr polityczny i społeczny	
„Raz na dziesięć lat urządzają nam wojnę” – twórczość satyryczna	37
„I dlaczego rząd na to pozwala?” – twórczość parodystyczna	52
„Twarda ręka w twardym świecie” – narracje siły i słabości.	60
Część II Dążenie do autentyczności	
„Aż dochodzi się do środka, gdzie jest wystraszone, wątle dziecko” – przełomowe przejście od dziecinnego do dziecięcego	79
„Ty będziesz sikała, ja rozdziawię usta” – ciało: kształt, materia, głos	115
Część III Relacje scena – widownia w teatrze Chanocha Lewina	
„Będziemy siedzieć w ciemności i patrzeć na światło” – proces poznawczy u publiczności	149

„Skupcie się wyłącznie na scenie: upadający człowiek, który umrze za chwilę” – proces emocjonalny u publiczności	177
„Poeta ludzkiego karku” czy „czyściciel wychodków” – autor między wyobcowaniem a litością	194
 Podsumowanie Spękane maski	213
Lewin między modernizmem a postmodernizmem	215
 Bibliografia	223
 Skorowidz nazwisk i rzeczy	236
 O książce Zahawy Kaspi <i>Siedzący w ciemności...</i> – Jigal Szwarc, Kierownik Katedry Literatury Hebrajskiej na Uniwersytecie Ben Guriona, Beer Szewa	246